

er sagt, hvad der menes, stemmer det dog ikke med de Krav, der maa stilles til en Lovs Klarhed, at man ikke af selve Lovens Tekst med Sikkerhed kan se, hvad Meningen er. Jeg bortser i denne Sammenhæng fra Spørgsmaalet om, hvorvidt „Forretningslokaler“'s Indskrænkning til „Butiklokaler“ med mere ikke vil kunne komme til at gaa haardt ud over en Mængde Forretninger, som ikke har Brug for Butikker, og som dog ikke derfor skulde stilles vanskeligere i Tilværelseskampen end andre. Jeg skal nævne et frisk Tilfælde, der viser, hvad man lejlighedsvis her vil kunne vente sig. En Husvært sagde for ganske nylig til en Mand, der benyttede et saadant Rum, Værkstedrum eller lignende, i hans Hus: „De maa være forberedt paa, at jeg, saa snart Boligloven er vedtaget, sætter den Leje, De betaler, op fra det, De nu giver, 700 Kr., til 2 400 Kr.“ — altsaa omtrent 250 pCt.s Forhøjelse! Jeg tror ikke, at han i Middelalderen vilde have undgaaet Kirkens Band.

Der skal gives Ejeren fuld Dækning for Ejendomsudgifternes Stigning siden 1914. Regnes Ejeren her med til Lejerne, saafremt han bor i Ejendommen? Hvis ikke, vil der jo væltes mere end tilbørligt og forsvarligt over paa Lejerne.

Overnævnene skal bortfalde. Mon det er absolut givet, at det er rigtigt? Mon det er godt, at Ordningen udstykkes i alt for mange mindre Omraader uden nogen som helst Forbindelse med hinanden? Kan det ikke let medføre en Uensartethed Landet over, hvorved Beboerne kan føle sig uretrettet, naar de sammenligner Ordningen i deres egen Kommune med den, der andetsteds er truffet, og ingen Udvej har til at faa Sagen drøftet og afgjort af en mere omfattende Myndighed? Her er sikkert yderligere noget at overveje.

Naar Loven fra 1. Juli 1922 kun gælder i Kommuner, der bestemmer, at Bolignævnene eller Forretningslokalenævnene fremdeles skal opretholdes, skal denne Bestemmelse for at træde i Kraft godkendes af henholdsvis Indenrigsministeren og Amdsraadet. Man kan altsaa ikke bevare den bestaaende Tilstand uden Godkendelse fra en højere Myndighed. Er det ikke besynderligt, at Afskaffelsen af det bestaaende ikke skal godkendes? Man kan jo dog lige saa vel gøre Skade ved i urette Tid at afskaffe en Kontrol som ved at opretholde den uden Grund.

Jeg tror at turde gaa ud fra, at Lovforslaget henvises til et Udvalg. Den højtærede Indenrigsminister har i alt Fald paa

to ikke uvæsentlige Punkter lagt Vægt paa, at dets Bestemmelser underkastes en grundigere Behandling, end det hidtil har kunnet faa, og saalænge vi har et Lands-ting, maa det vel ogsaa siges bedst at stemme med dets Værdighed, at der gives det Adgang til en virkelig Gennemarbejdning af foreliggende Opgaver. Men om det vil lykkes, selv naar Udvalg nedsættes, at gennemføre i synderlig stor Maalestok Ændringer, der gaar ud over, hvad der er vedtaget i Folketinget, ved jeg ikke. Folketing og Landsting er jo for Tiden saa stærkt af een Støbning, at en Afgørelse i Folketinget i Regelen ogsaa i alt væsentligt er en Afgørelse i Landstinget. Nu faar vi se.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg udtalte mig ved Begyndelsen af denne Sags Behandling i det høje Ting saa udførligt om alle Enkeltheder i Lovforslaget og om de forskellige Spørgsmaal, der knytter sig til det uden at have fundet Udtryk i Lovforslaget, at jeg ikke paa Grundlag af det, der senere er fremkommet fra de ærede Ordføreres Side, finder Anledning til at trætte det høje Ting ret længe. I Anledning af den Omtale, som de i Indenrigsministeriet førte private Forhandlinger og disse Forhandlingers Formaal ogsaa ved denne Lejlighed har været Genstand for, maa jeg have Lov til at sige, at der ikke under disse Forhandlinger var Tale om at løse Boligspørgsmaalet paa almindelig Vis ved Paaligning af en almindelig Huslejeskat. Det er jo vanskeligt at aflive et Fabeldyr, og til Trods for, at jeg ved forskellige Lejligheder har gjort Forsøg paa at undlive denne Paastand om en almindelig Huslejeskat, hvorom der skulde være forhandlet indenfor denne private Kreds, forstaar jeg dog til min Beklæggelse, at det ikke er lykkedes. Jeg ved, at der i Boligkommissionen har været Tale om en Løsning af det hele Problem paa Grundlag af en saadan Skatteydelse af ganske almindelig Karakter, som skulde lignedes paa alle Boliger her i Landet og være overvæltelig paa Beboerne af Husenes Lejligheder, og jeg ved tillige, hvilken Stilling de forskellige politiske Partier har indtaget til hele denne Plan. Ud fra denne min Viden kunde det naturligvis ikke falde mig ind at optage den en Gang skrinlagte Plan og søge at puste nyt Liv i Fremgangsmaader, om hvilke jeg maatte vide og ogsaa vidste, at de ikke kunde vinde Flertal i den høje Rigsdag. Det, Talen har været om, er kun dette, at Kommunalbestyrelsen indenfor saadanne kommunale Omraader, hvor man ansaa Bolig-